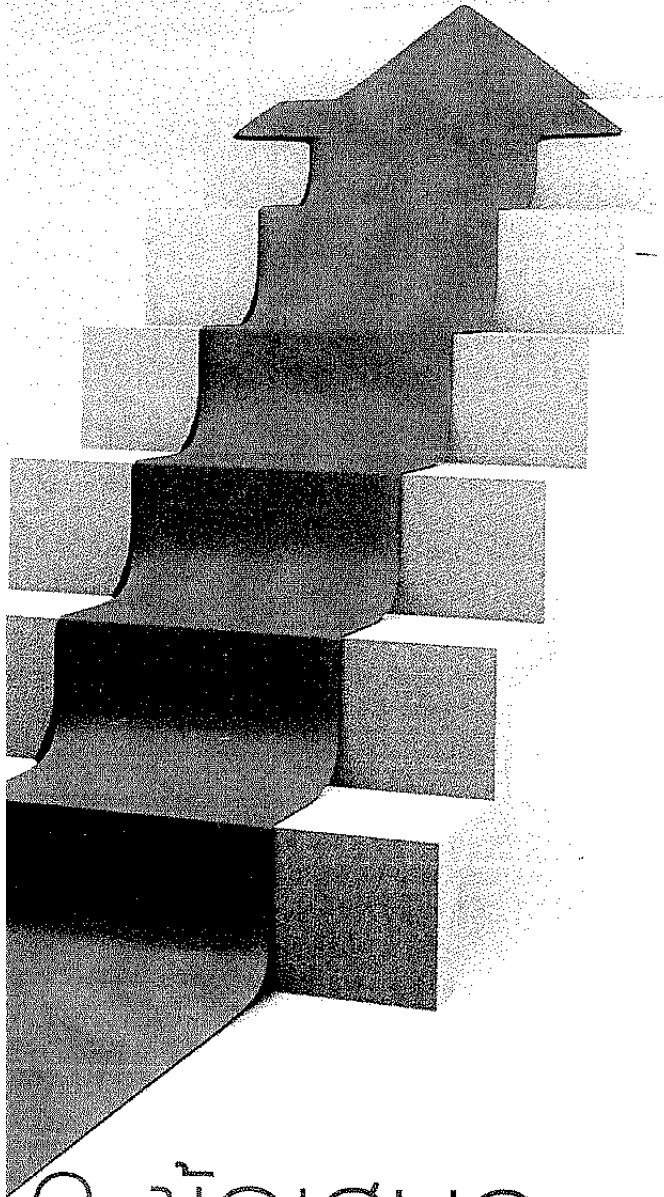

WEALTH MANAGEMENT

Market Outlook

ปิยะกรณ์ แสนสมบูรณ์, CFA
ประธานกรรมการ สภาธุรกิจตลาดทุนไทย

กิจกรรมที่จัดขึ้นดังกล่าว ถือเป็นบทบาทโดยตรงของสภาธุรกิจตลาดทุนที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะนำมาสู่การสนับสนุนด้านนโยบายที่เหมาะสมและตรงจุด และในฉบับนี้ผมขอใช้พื้นที่เพื่อขยายความ 3 ข้อเสนอนี้ที่ได้มีโอกาสพูดไว้บนเวทีสัมมนา “มุมมองตลาดทุนกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ” ซึ่งข้อเสนอนี้ทั้งหมดเกิดจากการมองภาพตลาดทุนไทยที่ต้องเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน

“การผลักดันการปฏิรูปตลาดทุน” เป็นประเด็นแรกที่ผมเห็นว่ารัฐบาลชุดใหม่ควรเร่งสานต่อทันที หลังจากเรามีกรอบการทำงานที่ชัดเจนภายใต้แผนพัฒนาตลาดทุนไทย ซึ่งมุ่งเน้นการจัดอุปสรรคที่ทำให้ตลาดทุนไทยพัฒนาล่าช้า โดยผมเห็นว่าที่เร่งด่วนที่สุดคือ “การปฏิรูปตลาดหลักทรัพย์ฯ” (Demutualization) เพื่อปรับโครงสร้างตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้กลายเป็นองค์กรมหาชน มีโครงสร้างการทำงานและเป้าหมายทางธุรกิจที่ชัดเจน ภายใต้การทำงานของผู้บริหารและตรวจสอบโดยคณะกรรมการบริษัทและผู้ถือหุ้น

การปฏิรูปตลาดหลักทรัพย์ฯ มีความสำคัญหลายด้านครับ อย่างน้อยก็เพื่อให้ไทยสามารถพัฒนาตัวเองได้ทันกับกลุ่มประเทศที่ตลาดทุนพัฒนามาเป็นเวลานาน เพราะหากดูจากจำนวนตลาดหลักทรัพย์ 52 แห่งที่เป็นสมาชิกของสภาตลาดทุนโลก (World Federation of Exchanges: WFE) จะพบว่าเหลือเพียงประเทศไทยและจีนเท่านั้นที่ยังไม่ดำเนินการแปรสภาพตลาดหุ้น ในจำนวนนี้ยังนับเอาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ที่กำลังเร่งพัฒนาไล่หลังเรามาเรื่อยๆ

เช่นเดียวกับข่าวคราวการควบรวมของกิจการตลาดหลักทรัพย์ในหลายประเทศ ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งสัญญาณที่บอกให้เราต้องเตรียมรับมือกับคลื่นการแข่งขันระหว่างตลาดทุนทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น SGX ซึ่งบริหารตลาดหลักทรัพย์สิงคโปร์ที่เคยมีแผนจะควบรวมกับ ASX ของออสเตรเลียเพื่อให้กลายเป็นตลาดหลักทรัพย์ใหญ่อันดับ 4 ของเอเชีย หรือแผนการควบรวมของตลาดหลักทรัพย์ลอนดอน ประเทศอังกฤษ

(LSE) และตลาดหลักทรัพย์โตรอนโตของแคนาดา (TMX) ที่จะทำให้เกิดตลาดซื้อขายหุ้นขนาดใหญ่มากแห่งหนึ่งในขณะนี้ การปรับตัวดังกล่าวถือเป็นกระบวนการแสวงหา “จุดยืน” ในเวทีโลกท่ามกลางภาวะแวดล้อมแบบไร้พรมแดน (Border Less) ซึ่งมีผลให้การทำงานของตลาดหลักทรัพย์ทั่วโลกเปิดกว้าง และไม่ถูกจำกัดอยู่เพียงการเป็นองค์กรของประเทศใดประเทศหนึ่งเหมือนอดีต

การปฏิรูปตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังทำให้ตลาดหุ้นไทยมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นขึ้นจากการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเข้าลงทุน ที่สำคัญจะเกิดความชัดเจนใน 2 บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งบทบาททางธุรกิจและบทบาทด้านการ

3 ข้อเสนอต่อรัฐบาลใหม่... พลิกโฉมตลาดทุนไทย

เดือนที่ผ่านมา สภาธุรกิจตลาดทุนไทยได้จัดสัมมนาครั้งใหญ่บนเวที “มุมมองตลาดทุนกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย... ภายใต้รัฐบาลใหม่” เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนมุมมองต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเชิงเศรษฐกิจ ตลอดจนทบทวนแนวทางพัฒนาตลาดทุนไทย ซึ่งนอกจากผู้เข้าร่วมจะเป็นสมาชิกของสภาฯ ซึ่งประกอบด้วย 7 องค์กรตลาดทุนแล้ว ยังมีผู้บริหารระดับสูงของภาคเศรษฐกิจและทีมเศรษฐกิจจาก 5 พรรคการเมืองที่ร่วมอภิปรายสดถึงแนวทางการทำงานภาคใต้ขึ้นเป็นรัฐบาล

พัฒนาตลาดทุน ซึ่งหลังปฏิรูปแล้วเสร็จก็มีแนวทางที่จะจัดตั้งส่วนงานพัฒนาตลาดทุน (CMDF) ขึ้นมาดูแลโดยตรง

โครงสร้างธุรกิจที่ชัดเจนของตลาดหลักทรัพย์ฯ จะมีผลเกี่ยวโยงไปถึงการเติบโตของตลาดทุนไทยโดยอัตโนมัติ เพราะเมื่อเทียบจำนวนบริษัทจดทะเบียนของไทยตอนนี้ไม่ถึง 600 ราย ผมคิดว่าจะมีส่วนทำให้ตลาดฯ มุ่งเน้นงานด้านการเพิ่มจำนวน บจ. ให้มากขึ้น ซึ่งจากจำนวนนิติบุคคลไทยขนาดใหญ่ 1,000 รายแรก (ปัจจุบันมีราว 500,000 ราย) พบว่ามีการกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่ถึง 200 ราย ซึ่งถ้าสามารถดึงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้ามาได้ เชื่อว่า จะทำให้ตลาดหุ้นไทยน่าสนใจมากขึ้น

นี่เป็นเรื่องแรกที่ฝากไปถึงรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งเวลานี้ร่างกฎหมายการปฏิรูปหลักทรัพย์เองก็อยู่ระหว่างการเข้าพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีการอบ 2 จากนั้นจะส่งเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบและประกาศใช้ต่อไป

การสร้าง Financial Literacy หรือความรู้ด้านการเงินและการลงทุนอย่างถูกต้องกับประชาชนทั่วไป เป็นประเด็นที่มีความสำคัญไม่แพ้กัน ในมุมมองผมต้องการสื่อไปถึง “การพัฒนาคน” เป็นหลัก เพราะเชื่อว่าจะช่วยยกระดับตลาดทุนไทยในระยะยาวได้ แม้ปัจจุบันจะมีบางหน่วยงานดำเนินการอยู่แล้วบ้าง เช่น การตั้งสำนักงานการภาคประชาชน ซึ่งจะดูแลด้านการให้ความรู้พื้นฐานแก่ชาวบ้าน ทั้งการออม การทำบัญชีครัวเรือน ฯลฯ แต่เนื่องจาก Financial Literacy เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกระดับชั้น จึงต้องผลักดันให้เป็นวาระระดับชาติ ที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ก่อนหน้านี้ ผมมีโอกาสไปโรดโชว์ที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งแม้จะมีตลาดทุนที่พัฒนามานานและประชากรส่วนใหญ่อีกมีระดับการศึกษาที่ดีกว่าไทย แต่พบว่าเขาก็ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้โดยมีการจัดตั้งองค์กรที่ชื่อ “Money Advice” เพื่อให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการบริหารเงิน การใช้เครื่องมือการเงิน การกู้เงิน ไปจนถึงการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์การเงินและการลงทุนพื้นฐาน เป็นต้น ข้อดีของหน่วยงานแบบนี้คือมีลักษณะเป็น “องค์กรกลาง” ที่ไม่มีผลประโยชน์ด้านการนำเสนองานผลิตภัณฑ์เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นโมเดลที่ดีและเราน่าจะนำมาปรับใช้

สำหรับไทย หลายครั้งเราได้พบกรณีศึกษาที่ชี้ถึงวิกฤติด้านความรู้ตลาดทุน ทั้งกรณีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่มักถูกคัดค้านหรือผลิตภัณฑ์การเงินที่มีความซับซ้อนแต่กลับไม่เป็นที่ยอมรับ ส่งผลให้ตลาดทุนไม่พัฒนา เพราะเม็ดเงินลงทุนยังกระจุกตัวอยู่ในผลิตภัณฑ์แบบเดิมๆ ซึ่งจากการร่วมเวทีสัมมนาครั้งนี้น่ายินดีว่ามีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านหยิบยกประเด็นนี้มาพูดถึงหรือเสนอให้ผลักดันเนื้อหาการลงทุนลงไปในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผมเห็นด้วยอย่างยิ่งและเชื่อว่าหากสำเร็จก็จะช่วยพัฒนาตลาดทุนไทยให้เข้มแข็งขึ้น

ขณะเดียวกันเมื่อนักลงทุนมีความรู้ด้านการเงินการลงทุนมากขึ้น ย่อมก่อให้เกิด “Global Investor” หรือการก้าวออกไปลงทุนยังตลาดต่างประเทศโดยตรง ซึ่งที่ผ่านมามีจำนวนน้อยและมักออกมาในรูปแบบของการซื้อกองทุนที่ลงทุนในต่างประเทศแทน ประเด็นนี้ผมเสนอให้กระตุ้นตลาดโดยการจัดตั้งกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (Sovereign

Wealth Fund) ซึ่งเป็นกองทุนของรัฐบาลที่สามารถแบ่งเงินสำรองของประเทศออกไปลงทุน โดยกองทุนประเภทนี้สามารถกำหนดเงื่อนไขได้ตามความเหมาะสม ซึ่งผมเชื่อว่าหากมีกองทุนประเภทนี้เกิดขึ้น จะก่อให้เกิดการตื่นตัวและเกิดการพัฒนาคอนซึ่งเป็นเป้าหมายใหญ่ของเรามากขึ้น

การสร้างแบรนด์ของตลาดทุน เป็นอีกสิ่งทีไทยน่าจะทำได้ดี เพราะมีหลายอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ แต่ก่อนจะทำ Branding ได้ ผมมองว่าต้องร่วมกันหา “Niche” ให้เจอ และทั้งระบบต้องมองเป็นภาพเดียวกันเพื่อผลักดันนโยบายให้สอดคล้อง ซึ่งในหลายประเทศก็ประสบความสำเร็จกับการสร้างแบรนด์อย่างมาก

ยกตัวอย่าง ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ ที่กลุ่มธุรกิจ “Private Banking และ Wealth Management” เติบโตมากจนกลายเป็นเสมือนโลโก้ของประเทศนี้ไปแล้ว ชัยบัเข้ามาในแถบเอเชียก็ต้องยกให้ฮ่องกงซึ่งมีการปรับเปลี่ยนแบรนด์ไปตามยุคสมัย จากเดิมที่เน้นการเป็นแหล่งรวมของธุรกิจการเงินซึ่งยุคนั้นนักลงทุนต่างชาติยังไม่กล้าที่จะเข้าไปลงทุนโดยตรง จนเมื่อจีนเปิดประเทศมากขึ้นและพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของตนเองขึ้นมา ฮ่องกงก็ชัยบัมาจับตลาด International Consumer Brand เช่น แบรนด์ “L'Occitane” ที่กระจายหุ้นไปแล้ว และกำลังจะตามมาด้วยแบรนด์ระดับโลกอย่าง “PRADA” และ “SAMSONITE” เป็นต้น

สำหรับไทย เราประสบความสำเร็จอย่างสูงกับการทำ Branding ในหลายเรื่อง โดยเฉพาะแคมเปญ “Amazing Thailand” ของภาคการท่องเที่ยวที่สร้างการรับรู้ไปทั่วโลก ส่วนตลาดทุนนั้น หากให้นักเร็วๆ เรามักจะพูดถึงอุตสาหกรรมอาหาร เพราะไทยเป็นประเทศที่มีภาคการเกษตรขนาดใหญ่ และหลายบริษัทในตลาดหุ้นก็มีผลประกอบการเติบโตสูงอย่างต่อเนื่อง เช่น บมจ.เจริญโภคภัณฑ์อาหาร (CPF) การผลักดันกลุ่ม “FOOD” ให้เป็นแบรนด์ของตลาดทุนไทยก็อาจเป็นหนึ่งในแนวคิดที่น่าสนใจ

มุมมองของผมต่อการสร้างแบรนด์ของตลาดทุนนั้นมีความสำคัญไม่แพ้แนวทางอื่น เพราะหากสังเกตจะพบว่ากรณีที่ตลาดทุนจะมีแบรนด์ที่แข็งแกร่งและโดนใจนักลงทุนทั้งในและต่างชาติได้นั้น ก็จะต้องมาจากการพัฒนาในเชิงโครงสร้างทั้งหมดเสียก่อน ดังนั้นแนวทางทั้งหมดจึงต้องถูกผลักดันร่วมกันไป หากสำเร็จก็เป็นการสะท้อนถึงวิชั่นของตลาดทุนไทยที่แม้จะเป็นตลาดขนาดเล็ก แต่ก็มีขีดความโดดเด่น ซึ่งจะทำให้เรามีที่ยืนอยู่ในเวทีโลกได้

นี่คือ 3 ข้อเสนอที่ผมได้มีโอกาสฝากฝังโดยตรงต่อผู้ที่จะขึ้นมาเป็นทีมเศรษฐกิจของประเทศในรัฐบาลชุดใหม่นี้ และเท่าที่ผมได้รับฟังมุมมองของหัวหน้าทีมเศรษฐกิจของทั้ง 5 พรรคการเมืองที่เข้าร่วมในช่วงการติเบตก็พบว่าแต่ละท่านมีความเข้าใจถึงความจำเป็นของการ “ปฏิรูปตลาดทุนไทย” ครั้งนี้อยู่พอสมควร แต่แน่นอนว่าเราคงต้องติดตามต่อไปว่าการระดมความเห็นครั้งนี้จะเกิดผลงานที่เป็นรูปธรรมมากน้อยแค่ไหน ซึ่งสภาธุรกิจตลาดทุนไทยก็จะได้ติดตามในฐานะตัวกลางระหว่างภาครัฐและเอกชนต่อไป

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ M&W